

α λεγόμενα τζεκίνι | α τὰ ἔξε τὸ ἄνωθε χρέος τοῦ Κούμνου ὅλον τὸν
 ἦνον Αὐγουστον τὸν πρωτερχόμενον εἰς τοὺς αφογ' ὀμπλιγάροντας
 ου διὰ κα | λὴν σιγουριτὰν τὸ ἄνω γεγραμμένον ἀμπέλι ὅπου κρατεῖ | ὁ
 αὐτὸς Πετινιέρος μισιάρικον παντοτινὸν ὅποτε δὲν τὸν ἦ | θελ(εν) πλη-
 ῶσει εἰς τὸ ἄνω γεγραμμένον τέρμενον νὰ μπορῇ μὲ πᾶ | σα μπράτζο τῆς
 ἀφεντί(ας) νὰ ἀπλώνη εἰς τὸ μερτικόν της τὸ ἀμπέλ(ι) | νὰ πληρώνεται
 α ἔξε του τζεκίνια, εἰς τὰ ὅποια ὅλα τὰ ἄνω | γεγραμμένα εὐρισκόμενος
 ἄνωθ(εν) κὺρ Κωσταντῆς πρεζέντες | καὶ γνωρίζοντας τὴν καλωσύνην
 ὅπου τοῦ ἦκαμεν ὁ Πετινιέ | ρος καὶ ἐδάνεισεν τὰ ἔξε τζεκίνια τῆς αὐτῆς
 Φλωρέντζας καὶ | ἐπλήρωσεν τὸν αὐτὸν κὺρ Κωνσταντῇ ὀμπλιγάρεται
 νὰ δώσῃ τοῦ | ἄνωθ(εν) Πετινιέρο δυὸ δεκάρια τυρὶ καλὸν Μαρτιώτικον
 δίχως | καμμί(ας) λογῆς ἰγκάνο καὶ κανέναν κοντράστιον ἀπομείνοντας |
 κοντέντοι καὶ ἀναπαμένοι ἔτζι ἡ λεγόμενη Φλωρέντζα | ὡσὰν καὶ ὁ κὺρ
 Κωνσταντῆς καὶ ὁ Πετινιέρος στερεώνοντας τὴν πα | ροῦσαν εἰς πένα
 καὶ κοντεναζιὸν τῆς ἀφεντί(ας) ὑπ(έρ)πυρα) ν', φυλά | ζοντας τὰ εἴκοσι
 τῆς μερίδος ὅπου στέργ(ει) καὶ τὰ ἐξῆς, διὰ μαρτυ | ρίας τοῦ μισερ
 Μαρῆ Κάλβου καὶ τοῦ κὺρ Γεωργ(ίου) Μαρμαρ[ᾱ].

Φ. 16

καὶ τοῦ πν(ευματ)ικοῦ Τρουμπέτα ἀπὸ τὴν Ποταμία.

Ἐγὼ Ἰω(άννης) ὁ ζαχαρί(ας) κ(αι) νοτ(άριος) ἔγραψα.

137*

Παπα-Γιαννούλης Κωνστάντιος, νοτάριος Ἄνδρου

Διακανονισμός κτηνοληψίας

1574, 17 Ιουλίου

†Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυ(ρίου) ἡμ(ῶν) Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ) ἀμήν, εἰς 1574,
 Ἰουλίου 17, ἐν τῇ Ἄντρῳ εἰς τὸ | ἀρχοντικὸν τοῦ ποτὲ μισερ Φιλιππῇ Πατέ.
 Μισερ Λουρέντζος Πατὲς υἱὸς τοῦ | μισερ Φιλιππῇ Πατὲ διὰ ὄνομαν τῆς
 ἀρχόντισσας τῆς μάνας του λέγει ἔτζι ὅτι | καιρὸν περασμένον ἤδελεν
 κρατῇ ὁ Δήμας Μαζαράκης μὲ τὴν φαμελιάν του | τὰ πράματα τοῦ μισερ
 Φιλιππῇ Πατὲ τοῦ π(ατέ)ρα του ζῶα καὶ πρόβατα 300, ἡγουν | τριακό-
 σια, ἡ πλειότερα ἢ λιγότερα, καθὼς εὐρίσκεται εἰς τὸ κατάστιχον τοῦ κὺρ
 Ἰω(άννου) | Στρατηγόπουλου ἀπὸ τοὺς χιλίους πεντακοσίους ἐξήντα ὀκτὼ
 καὶ ἐγύρεψεν | ὁ μισερ Λουρέντζος νὰ ἰδῇ τὸ κεφάλιν ἂν εἶναι σωστὸ καὶ
 δὲν εὐρίσκοντάς το σωστὸ | ἐπαρακαλέσασιν τονε καὶ ἄφησέν τα νὰ τὰ
 κρατοῦσι χρόνους τρεῖς. Καὶ μετὰ τοὺς τρεῖς | χρόνους πάλιν τὰ εἶδεν
 καὶ δὲν ἦτανε σωστὰ καὶ πάλιν ἄφησέν τα ἄλλους τρεῖς, οἱ ὅποιοι | κου-
 μπλέρουσιν τὴν σήμερον εἰς τοὺς 1574 Δευτερογουλίου 17, τὴν σήμερον δὲ

ἐπαρακαλέσασιν τὸν μισὲρ Λουρέντζο ἢ Μαρία γυναῖκα τοῦ Δήμα Μα |
ζαράκη μὲ τοὺς υἱοὺς τῆς τὸν Γκίνη καὶ τὸν Ἰωάννην ὅτι νὰ τῶν τὰ ἀφήσῃ
νὰ τὰ κρατοῦσιν | ἀκό(μη) χρόν(ους) 2, ἤγουν δύο, καὶ ἀπομένουσι χρεο-
φειλέτες εἰς τὸν μισὲρ Λουρέντζο | ἢ Μαρία καὶ ὁ Γκίνης καὶ ὁ Ἰω(άννης)
διὰ τὰ ἄνωθ(εν) πράμ(ατα), μὲ τοῦτο νὰ μετεχένουσιν εἰς τὸ | μισὸν διά-
φορον καὶ εἰς τὴν μισὴν ζημίαν ἢ Μαρία καὶ ὁ Ἰω(άννης) καὶ ὁ Γκίνης μὲ
τὴν γυναῖ | καν του τὴν Πίλια τὴν ἄλλην |μισή| τάζοντας ὅτι νὰ εὐρεθοῦσιν
κεφάλια σωστὰ καθὼς φαίνεται | γραμμένο εἰς τὴν γραφὴν ὅπου ἔκαμεν ὁ
κὺρ Ἰω(άννης) Στρατηγόπουλος καὶ ὁμπλιγά | ροντάς τονε τὰ καλά τους
στεκούμενα καὶ περιπατούμενα παρόντα καὶ μέλλοντα | χωρὶς κοντρά-
στιον κανένα. Καὶ ὁ μισὲρ Λουρέντζος τάζεται ὅτι νὰ μὴν τῶν ἐπά | ρη
κανίσκιν μήτε ζῶον φιλικόν, μόνον νὰ ἐβγάνουσιν πᾶσα χρόνον τοῦ μισὲρ
Λουρέν | τζου ὀκτὼ ρίφια ἀρσενικὰ καὶ τότες νὰ μοιράζουσιν, ἀκό(μη)
ἀπὸ τὴν σήμερον | καὶ ὁμπρός ἂν ἠθέλασιν δείξει πὼς ἤδελ(εν) φάγει
ζῶον φιλικόν ὁ μισὲρ Λουρέντζος | τάζεται νὰ τῶν ἐδίδῃ διὰ τὸ ἓνα δέκα
καὶ ὅ,τι διάφορον ἤδελεν εὐρεθῇ ἀπὸ τυρὶ | καὶ ρίφια νὰ τὰ μοιράζου-
σιν εἰς τὴν μέση ἐβγάνοντας τὰ ὀκτὼ ρίφια καθὼς | εἴπαμεν ἄνωθ(εν),
ἀκό(μη) τάζοντας ὅτι τὸ μερδικόν τωνε τὸ τυρὶ νὰ μὴν ἠμποροῦσι | νὰ τὸ
χρεώσουσιν ἄλλου μόνον τοῦ μισὲρ Λουρέντζου. Ἡ ὁποία γραφὴ ἐγίνη
μὲ τὸ θέλημα | τῆς ἀρχόντισσας τῆς κυρα-Μαρούλας μάνα τοῦ μισὲρ
Λουρέντζου Πατέ. Καὶ διὰ πίστῳσιν καὶ βεβαίῳσιν τῆς παρούσης γραφῆς
ἐποιήσαμεν μάρτυρ(ες) | παρακλητοὺς τ(ὸν) σὲρ Τζῳρτζον Ντεκαμίλη
καὶ μαστρο-Τζάννε Κρητικόν καὶ κὺρ Ἰω(άννην) | Κουλουρίδην.
(νοταριακό σήμα αριστερά ἀπὸ τὴν υπογραφή) Ἐγὼ πα(πα) γιανούλ(ης)
κωνστάντιος δυμόσιος ὑπὸ βασιλικ(ῆς) ἐξουσί(ας) | νοτάριος παρα-
κληθ(εῖς) ἔγραψα τὰ ἄνωθ(εν) μετὰ πάσ(ης) ἀληθί(ας).

* Το ἐγγράφο ἔχει δημοσιευθεῖ ἀπὸ το Δ. Ι. Πολέμη, «Οἱ Αφεντότοποι τῆς Ἀν-
δρου», Ἄνδρος 1995, 140-142, α/α 15. Ξαναδημοσιεύεται στὴν παρούσα ἐκδόση
για τὴν πλήρη παρουσίαση τοῦ Κώδικα.

138*

Παντολέων Μηνιάτης

Ψυχικό

14 Απριλίου 1576

Κόπια ἀπὸ τὸ καθολικὸν οἰκειόχειρον τοῦ ποτὲ κὺρ Παντολέου | Μη-
νιάτη καὶ νοτ(αρίου).

† Εἰς δόξαν Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(ε)οῦ ἡμῶν ἀμήν. αφος', μηνὶ
Ἀπριλ(ίῳ) ιδ', εἰς τὴν Ἀξί(αν) εἰς τὸ μονα | στήριν τῆς Ἀγιωτάτης Ἀγ-